

ДВАМА ПРИЯТЕЛИ И ЕДНА МЕЧКА.

Двама приятели живели заедно. Те си помагали един на друг и делили скърби и радости.

Веднаж тръгнали на дълъг път и се заклели да си помагат в нужда и дори да умрат един за друг. Като вървели през една гора, ненадейно изкочила една мечка. На единия живота бил по-мил от приятеля и забравил клетвата. Той веднага се изкачил на едно дърво, което било край него. Другия като видел, че е изоставен и нямал време да се крие, легнал бърже на земята и се престорил на умрял.

Той бил слушал, че мечки не ядат мъртви. Мечката не била стръвница. Тя го побутнала с муцуната, подушила го по ушите и се скрила в гората.

Като минала опасността, слезъл страхливецът от дървото и запитал шеговито приятеля си: „какво ти пошепна мечката на ухото?“

А той му отговорил: „каза ми една истина — да не дружа с хора като тебе, които изоставят приятелите си в най-голяма опасност.“